

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/504/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313202417
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2313202417.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a sudcov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Renáty Gavalcovej, v právnej veci navrhovateľky: Q. G., rod. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX/XX, M., proti odporcovi: Mgr. W. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. H. XX, G., o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta, zo dňa 20. marca 2014, č. k. 10C/336/2013-140, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa mení tak, že odporca je povinný platiť navrhovateľke príspevok na rozvedenú manželku v sume 110,- eur mesačne s účinnosťou od 01.02.2013 do 28.02.2013 a následne od 01.07.2013 v sume 70,- eur mesačne, ktorý príspevok je povinný zaplatiť vždy do 15.dňa v mesiaci vopred do rúk navrhovateľky a vo zvyšku návrh zamietá.

Nedoplatok na zročnom príspevku v období od 01.02.2013 do 25.03.2015 vo výške 1.860,- eur sa odporcovi povoľuje uhradiť v mesačných splátkach po 50,- eur spolu s bežným výživným s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti poplatkovej povinnosti odporcu ruší.

Odporcovi sa náhrada trov tohto konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním určil odporcovi platiť navrhovateľke príspevok na výživu v sume 110,- eur s účinnosťou od 01.02.2013 vždy do 15.dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk navrhovateľky. Zároveň určil zročné výživné za obdobie od 01.02.2013 do 20.03.2014 vo výške 1.540,- eur, ktorú sumu povolil uhradiť v mesačných splátkach po 43,- eur spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou tohto rozhodnutia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, vo zvyšnej časti súd návrh zamietol, odporcovi určil povinnosť zaplatiť Okresnému súdu Galanta súdny poplatok z návrhu v sume 79,- eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia a náhradu trov konania mu nepriznal. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala určenia príspevku na výživu rozvedenej manželky vo výške 350,- eur mesačne od 01.02.2013. Odporca žiadal návrh zamietnuť. Súd vec právne posúdil podľa ust. § 72 ods. 1,2,3, podľa § 73, podľa § 75 ods. 1,2, podľa § 76 ods. 1 a § 77 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine a zistil, že účastníci konania uzatvorili dňa 30.09.1989 manželstvo, z ktorého spoločné deti nepochádzajú. Manželstvo bolo rozsudkom Okresného súdu Galanta, č. k. 12P/211/2011-11 zo dňa 25.10.2011 rozvedené, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.11.2011. Za príčinu rozvratu súd ustálil rozdielne povahové vlastnosti manželov a ich odlišný názor na účel a spôsob manželského

spolužitia. Okresný súd Galanta rozsudkom, č. k. 26C/199/2011-95 zo dňa 01.12.2011 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke titulom výživného na manželku od 20.10.2011 do 25.11.2011 sumu 400,- eur. Rozsudkom Okresného súdu Galanta, č. k. 12P/8/2012-71 zo dňa 15.03.2012 bol návrh navrhovateľky, ktorým žiadala od odporcu prispievať na jej výživu ako rozvedenú manželku mesačne sumou 500,- eur od 25.11.2011 zamietnutý. Uvedený rozsudok bol rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 18.07.2012, č. k. 24CoP/48/2012-86 potvrdený. Navrhovateľka žije sama v 4-izbovom byte, rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta zo dňa 19.01.2012 jej bola priznaná dávka a príspevok vo výške 118,30 eur mesačne od 01.01.2012 a vo výške 152,90 eur mesačne od apríla 2013. Od jesene 2012 má zdravotné problémy s kolenom, keď podľa lekárskeho správ jej bolo odporúčané veľa nechodiť, sedavé zamestnanie. Od februára 2013 má navyše problémy onkologického charakteru, v dôsledku čoho musela podstúpiť liečbu, ktorú absolvovala v Bratislave. Od 04.03.2013 je práceneschopná. Vydokladovala výdavky vo výške 212,- eur mesačne (nájom, elektrina, plyn, mobil) a ďalšie výdavky na lieky, v čase liečby v Bratislave výdavky na cestovné 256,17 eur, vyživovacie povinnosti nemá. Odporca žije v spoločnej domácnosti so svojou priateľkou a jej 4 deťmi v jej 2-izbovom byte, je poberateľom výsluhového dôchodku, ktorý bol do júla 2013 vo výške 1.053,93 eur a od júla 2013 je vo výške 1.067,- eur. Svoje výdavky odporca vyčísľil a vydokladoval v sume 248,24 eur mesačne (bývanie, životné poistenie, telefón). Okrem toho má výdavky na káblovú televíziu 60,- eur ročne, plyn 20,- eur a ďalšie výdavky na stravu, hygienu a ošatenie, vyživovacie povinnosti takisto nemá. Súd mal preukázané, že od posledného rozhodnutia o príspevku na výživu rozvedenej manželky a to v konaní sp. zn. 12P/8/2012 nastala na strane navrhovateľky taká zmena, ktorá odôvodňuje priznať jej príspevok na výživu. Od jesene 2012 sa prejavili také zdravotné problémy u navrhovateľky, ktoré jej bránili či už nájsť si také zamestnanie, pri ktorom by mohla sedieť, zvlášť ak je vyučená ako predavačka a od februára 2013 navyše nastali problémy onkologického charakteru, v dôsledku čoho musela podstúpiť liečbu. Je práceneschopná a pravidelne navštevuje odborného ako aj všeobecného lekára. Vzhľadom na príjmy a oprávnené výdaje oboch účastníkov konania, vzhľadom na majetkové, osobné a zdravotné pomery oboch účastníkov súd zistil, že je v možnostiach odporcu, aby navrhovateľke prispieval na výživu sumou 110,- eur mesačne, ktorú súd považuje za primeranú potrebám navrhovateľky ako aj k príjmu, ktorý má v podobe pomoci v hmotnej núdzi. Súd nemohol návrhu navrhovateľky vyhovieť v celom rozsahu, nakoľko v danom prípade ide o príspevok na výživu rozvedenej manželky, čo je podstatný rozdiel ako pri výživnom na manželku. Príspevok na rozvedenú manželku by mal zabezpečiť primeranú výživu z prostriedkov bývalého manžela a to vo výške, ktorá je v jeho možnostiach. Príspevok na výživu rozvedeného manžela je podmienený tým, že jeho poskytovanie nie je v rozpore s dobrými mravmi. Pre posúdenie tejto okolnosti sú významné príčiny, ktoré viedli k vážnemu narušeniu a trvalému rozvráteniu vzťahov medzi manželmi, súd musí brať zreteľ aj na to, aby sa príspevkom pokrývali náklady nielen na stravovanie ale aj na uspokojovanie ďalších nevyhnutných potrieb vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob života navrhovateľky a pod. Sumu vo výške 110,- eur mesačne považoval súd prvého stupňa za primeranú aj vzhľadom k týmto skutočnostiam, nakoľko odporca neprispieval a ani neprispieva navrhovateľke na výživu rozvedenej manželky vzniklo mu za obdobie od 01.02.2013 do 20.03.2014 zročné výživné vo výške 1.540,- eur (110,- eur x 14 mesiacov), ktoré podľa § 160 ods. 1 O.s.p. súd povolil odporcovi zaplatiť v splátkach po 43,- eur mesačne. Súd zaviazal odporcu na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu, nakoľko podľa § 2 ods. 2 veta prvá zá. 71/1992 Zb. prešla poplatková povinnosť na odporcu (110,- eur x 36 mesiacov) a z toho 2 % podľa položky č. 8 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p, keď skonšatoval, že v prevažnej miere mal úspech odporca, avšak tento si žiadne trovy neuplatnil a žiadne mu zo spisu nevyplývajú, preto mu ich náhradu súd nepriznal.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa v zákonom určenej lehote podal odvolanie odporca. Uviedol, že na pojednávaní dňa 20.03.2014 sa nemohol zúčastniť z dôvodu, že 18.03.2014 dostal bolesť do dolnej končatiny, dňa 19.03.2014 navštívil ošetrojúceho lekára, ktorý mu odporučil kľudový režim 5, 6 dní. Súdu uvedenú skutočnosť oznámil, napriek tomu súd vykonal hlavné pojednávanie a rozhodol bez jeho účasti, bez výsluchu navrhovanej svedkyne a bez vykonania navrhovaných dôkazov. Súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy a to výsluch svedkyne V. K. k vynakladaným finančným prostriedkom na vedenie spoločnej domácnosti, zároveň žiadal súd, aby zabezpečil listinné dôkazy od ošetrojúceho lekára navrhovateľky z Onkologického ústavu Bratislava, ktorý sa mal vyjadriť ku skutočnostiam, či liečba navrhovateľky dosiaľ trvá, či jej zdravotný stav umožňuje alebo neumožňuje vykonávať prácu, v akých obmedzeniach, či jej zdravotný stav vyžaduje sústavnú opateru a či je taký vážny, aby mohla poberať invalidný dôchodok. Od spoločných známych sa dozvedel, že navrhovateľka

požíva alkoholické nápoje, čo zistil aj počas telefonickej komunikácie s ňou podľa reči a spôsobu vyjadrovania. Žiada súd, aby zistil, či poberá invalidný dôchodok resp., či podala žiadosť o jeho priznanie. Problémy s kolenom jej začali v roku 2011 a to dosť intenzívne, ale k lekárovi nemohla ísť, nakoľko sa musela starať o svoju chorú matku a švagrinú. Kolenom si iba obviazala a trpela bolesťou. Po smrti matky jej bol dňom XX.XX.XXXX pozastavený príspevok za opatrovanie. Dňa 11.01.2012 sa domáhala na súde vydania rozhodnutia, ktorým by súd mu určil povinnosť prispievať na jej výživu ako rozvedenú manželku mesačne sumou 500,- eur, keď uviedla, že v poslednom období má problémy s vysokým tlakom, na čo sa lieči, musí dodržiavať diabetickú a protisklerotickú diétu, inak vážnejšie ochorenia nemá, ani žiadne zdravotné obmedzenia, ktoré by jej bránili zamestnať sa. Problémy s kolenom neuvádzala. Z tohto vyplýva, že navrhovateľka účelovo skúša pred súdmi uvádzať rôzne zdravotné problémy, aby dosiahla určenie vyživovacej povinnosti, o čom svedčí aj skutočnosť, že keď sa starala o svoju chorú matku mala zdravotné problémy s kolenom a musela trpieť bolesťou, ale od úmrtia matky sa jej koleno akoby zázrakom uzdravilo. Keďže neuspela na súde, tak po tomto neúspechu si spomenula na boľavé koleno a začala navštevovať lekárov. Podľa neho, kto pracovať chce, tak si prácu nájde. Pozná niekoľko ľudí, čo sú na tom so zdravím horšie ako navrhovateľka, hoci s veľkými pracovnými obmedzeniami pracujú a nechcú sa priznavať na druhých osobách. Súd by mal posúdiť aj skutočnosť, či nie je neprimerané pomerom navrhovateľky, aby sama obývala 4-izbový byt a platila náklady s tým spojené. Ďalej má za to, že súd by mal brať do úvahy aj jeho situáciu a to, že býva v spoločnej domácnosti s priateľkou a jej 4 deťmi v 2-izbovom byte, túto situáciu riešia tým, že priateľka po rodičoch zdedila v obci X. O. 1/6 rodičovského domu, ktorej časť postupne rekonštruujú, aby tam mohli chodiť na víkendy a postupne aj bývať. Navrhovateľka uvádza, že nemá na živobytie, napriek tomu 1-krát týždenne chodí do Trnavy kaderničke a každý druhý deň v týždni do obce O. kŕmiť mačky. Navrhovateľka nepreukázala, že nie je schopná sama sa živiť, čo je základnou podmienkou priznania príspevku na výživu rozvedeného manžela. Je zrejmé, že navrhovateľka sa opakovane na súdoch domáha určenia vyživovacej povinnosti na rozvedenú manželku a sama okrem pasívnej registrácie uchádzača o zamestnanie na úrade práce nevytvára žiadnu snahu o zlepšenie svojej finančnej situácie. Navrhol preto rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že navrhuje rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. Uviedla, že si podala žiadosť o invalidný dôchodok, ktorý jej bol priznaný od 01.01.2014 v sume 301,81 eur mesačne. Z listinných dôkazov v spise je jasné, ako je chorá, od kedy je chorá, na aké choroby trpí, čím popiera tvrdenia odporcu, že choroby sú iba predstierané. Keďže nemá doposiaľ s odporcom vysporiadané BSM nemá ísť kam zo 4-izbového bytu obývať, byt nemôže ani predať, ani vymeniť a ani darovať. V jej terajšej nepriaznivej finančnej situácii ju podporujú dočasne jej syn, brat a sestra, od ktorých má pôžičky. Situácia odporcu po finančnej stránke je veľmi dobrá, keďže má mesačne dôchodok 1.100,- eur, zoberal pred rozvodom spoločné peniaze v sume viac ako 1.000 000,- Sk a jej nenechal ani halier. Pri jej chorobe nie je možné, aby si zadovážovala peniaze rôznymi kšeftami, kúpou a predajom z druhej ruky, takže tvrdenia odporcu o tom sú klamstvom. Je skutočne chorá, nutne potrebuje peniaze na stravu a doplnkovú výživu, absolvovala 3 cykle chemoterapií, čo je 144 hod. a 7 týždňov ožiarenia denne. Kaderničku navštevuje ako priateľku a do marca 2014 nosila parochňu, lebo nemala vlasy. Pokiaľ sa týka jej zdravotných problémov s kolenom, tak diagnóza je totálna endoprotéza, o čom súdu doložila doklady s tým, že má naplánovanú operáciu. K odvolaniu doložila rozhodnutia sociálnej poisťovne, z ktorého vyplýva, že od 04. marca 2013 jej bol priznaný invalidný dôchodok v sume 294,- eur mesačne a od 01. januára 2014 bol jej zvýšený na sumu 301,80 eur mesačne. Ďalej doložila lekárske posudky za účelom invalidizácie, z ktorého vyplýva, že invalidnou bola navrhovateľka uznaná na 80 % s tým, že ide o fyzickú osobu s ťažko zdravotným postihnutím. Doložila takisto aktuálne lekárske správy z vyšetrení na neurológii, ortopédii a potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustným, preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p., postupom podľa ust. § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné čiastočne.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 10C/336/2013 je určenie príspevku na rozvedenú manželku, ktorého sa domáhala navrhovateľka na odporcovi návrhom došlým súdu prvého stupňa dňa 31.01.2013 vo výške 350,- eur mesačne s účinnosťou od 01.02.2013.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa určil odporcovi povinnosť platiť navrhovateľke príspevok na výživu rozvedenej manželky v sume 110,- eur mesačne od 01.02.2013 a zároveň určil nedoplatok na zročnom príspevku za obdobie od 01.02.2013 do 20.03.2013 vo výške 1.540,- eur, ktorý povolil odporcovi uhradiť v mesačných splátkach po 43,- eur spolu s bežným príspevkom, vo zvyšku súd návrh zamietol.

Podľa § 72 ods. 1 Zákona o rodine rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich možností, schopností a majetkových pomerov. Podľa ods. 2, ak sa bývalí manželia nedohodnú určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd, prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Pri určovaní príspevku na výživu rozvedeného manžela treba vždy prihliadať na § 75 ods. 1, t.j. na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Skutočnosť, že rozvedená manželka poberá invalidný dôchodok sama o sebe nestačí pre záver, že je schopná sama sa živiť ak z tohto dôchodku nie je schopná uhradiť si popri nevyhnutných nákladoch na stravovanie aj ďalšie nevyhnutné životné náklady. Rozvedená manželka nie je schopná sama sa živiť aj v prípadoch, keď podľa lekárskeho potvrdenia alebo znaleckého posudku nie je so zreteľom na svoj vek alebo zdravotný stav schopná zárobkovej činnosti, alebo za danej situácie nemá možnosť a príležitosť zaobstarat' si primerané zamestnanie. Príspevok na výživu je podmienený tým, že jeho poskytovanie nie je v rozpore s dobrými mravmi. Pri posúdení tejto okolnosti sú významné príčiny, ktoré viedli k vážnemu narušeniu a trvalému rozvráteniu vzťahov medzi manželmi.

Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že manželstvo účastníkov bolo uzavreté dňa 30.09.1989, deti z manželstva nepochádzajú a manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 25.10.2011, č. k. 12P/211/2011-11, právoplatným dňa 25.11.2011, keď za príčinu rozvratu manželstva súd ustálil rozdielne povahové vlastnosti manželov a ich odlišný názor na účel a spôsob manželského spolužitia. Navrhovateľka žije sama v 4-izbovom byte, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Od 01.01.2012 poberala dávku a príspevok vo výške 118,30 eur mesačne, od apríla 2013 vo výške 152,99 eur mesačne. Vzhľadom na jej zdravotný stav bola uznaná invalidnou vo výške 80 % a bol jej priznaný invalidný dôchodok od 04.03.2013 v sume 294,- eur a od 01.01.2014 v sume 301,08 eur. Navrhovateľka preukázala listinnými dôkazmi a to lekáorskými správami a potvrdeniami, že má stále vážne zdravotné problémy, je onkologickou pacientkou, v dôsledku čoho sa podrobila onkologickej liečbe a to chemoterapiou, ožiarením, v súčasnosti pravidelne navštevuje onkologickú ambulanciu za účelom kontroly, okrem toho má neurologické problémy, pravidelne navštevuje neurologickú ambulanciu a takisto má problémy ortopedické, kde zo správy Fakultnej nemocnice Trnava - klinickej traumatologicko-ortopedickej ambulancie vyplýva, že navrhovateľke je odporučená operácia kolena, avšak až po odsúhlasení onkológom, ktorý už udelil súhlas. Navrhovateľka navštevuje aj imunologickú ambulanciu, kde jej bola zistená senzibilizácia na nikel, čo skomplikuje operáciu. Okrem toho navštevuje aj psychiatrickú ambulanciu, kde z vyšetrenia vyplýva diagnostický záver: derecidivujúca depresívna porucha terajšia stredne ťažká epizóda. Odporca žije v spoločnej domácnosti so svojou priateľkou a jej 4 deťmi, v dvojizbovom byte jeho priateľky. Je poberateľom výsluhového dôchodku, ktorý bol do júla 2013 vo výške 1.053,93 eur, od júla 2013 je vo výške 1.067,- eur. Výdavky odporcu sú bežné spojené s bývaním, životným poistením, stravovaním a hygienou.

Odvolací súd má za to, že súd prvého stupňa správne dospel k záveru, že je dôvodné priznať navrhovateľke príspevok na výživu rozvedenej manželky, keď táto preukázala, že nie je schopná sama sa živiť a to najmä v dôsledku svojho zlého zdravotného stavu, keď listinnými dôkazmi, lekáorskými správami preukázala zdravotné problémy a to: onkologické ochorenie, ktoré prekonala, v dôsledku toho psychické problémy, tiež ortopedické problémy s kolenom/ totálna endoprotéza/, kde má naplánovanú operáciu a tiež alergologické problémy /alergia na kovy/. Navrhovateľka je uznaná

invalidnou dôchodkyňou na 80 %. Odvolací súd mal za to, že vzhľadom k príjmu navrhovateľky, ktorým je od 04.03.2013 invalidný dôchodok a to vo výške najskôr 294,- eur a od 01.01.2014 vo výške 301,08 eur je dôvodné priznať navrhovateľke príspevok vo výške 70,- eur mesačne. Keďže však príspevok navrhovateľka požadovala od podania návrhu, teda od 01.02.2013 a v mesiaci február 2013 ešte nemala priznaný invalidný dôchodok poberala len dávku v hmotnej núdzi za tento mesiac preto súd priznal príspevok vo vyššej výške a to 110,- eur. Po úhrade príspevku vo výške 70,- eur bude mať navrhovateľka mesačný príjem približne na úrovni výšky minimálnej mzdy, z ktorej sumy je schopná zabezpečiť si náklady spojené s výživou.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. zmenil a určil odporcovi platiť príspevok na výživu rozvedenej manželky za mesiac február 2013 v sume 110,- eur a od 01.03.2013 v sume 70,- eur mesačne. Keďže však odporca za obdobie od 01.02.2013 neprispel na príspevok na výživu rozvedenej manželky žiadnou sumou vznikol mu na tomto príspevku nedoplatok za obdobie od 01.02.2013 do 25.03.2015 vo výške 1.860,- eur (110,- eur + 25 mesiacov x 70,- eur), ktorý odvolací súd povolil odporcovi v súlade s ust. § 160 ods. 1 O.s.p. vzhľadom na zistené majetkové pomery odporcu a výšku nedoplatku uhradiť v mesačných splátkach po 50,- eur spolu s bežným príspevkom s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že podľa § 72 ods. 3 Zákona o rodine príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu 5 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobým nepriaznivým zdravotným stavom alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav vyžadujúci sústavnú opateru.

Pokiaľ sa týka poplatkovej povinnosti, ktorú súd prvého stupňa určil odporcovi v tejto časti odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 O.s.p. zrušil, nakoľko tento výrok nie je vecne správny. Podľa § 2 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch č. 71/92 Zb., ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. V predmetnej veci navrhovateľka požadovala príspevok vo výške 350,- eur, príspevok bol určený v sume 70, eur, takže v predmetnom konaní treba považovať za úspešnejšieho účastníka odporcu. Z toho dôvodu je nedôvodné určiť odporcovi poplatkovú povinnosť z návrhu na začatie konania.

Vzhľadom k tomu, že odporca bol v konaní úspešnejší odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 2 O.s.p. za použitia ust. § 142 ods. 2 O.s.p. rozhodol o náhrade trov tohto konania tak, že odporcovi, ktorý bol v konaní úspešnejší a mal by nárok na pomernú náhradu trov konania túto nepriznal, nakoľko odporca si žiadne trovy neuplatnil.

Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.